

Жио-ели-тели-месаилъ

Гласъ Божий

Така се клѣхъ върень ли си.

Съ правда ще се утвърдишъ.

ЕМАНОИЛЪ.

Любовта е изворъ; тя живота ражда. Нему тя вдъхва свята длъжностъ, напредъ да върви. Нагорѣ къмъ доброто да се стреми. Това тя върши непрестано, като нежна майка въ душата

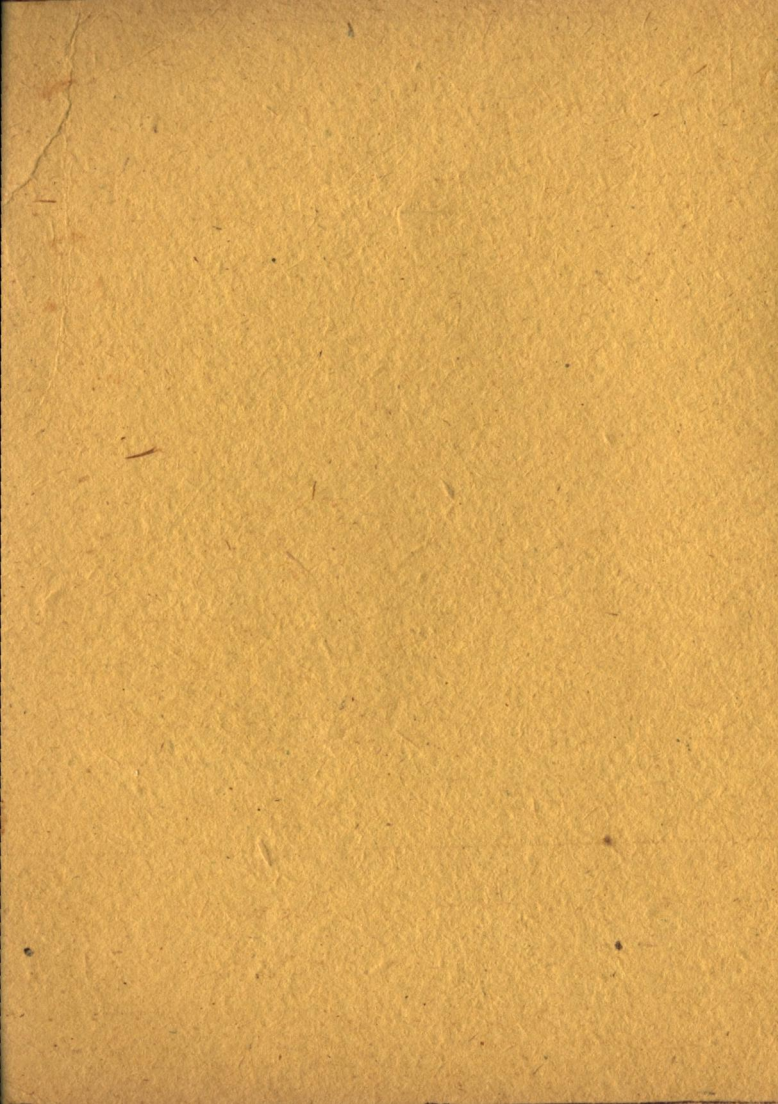
человѣческа. Тя постоянно посажда скромни малки сѣмена на благи чувства, съ благи добрини. Тази тайна, който разбира, той ще своята душа да остави вѣчно да се полива отъ небесната

утренна роса. А пъкъ слънцето на живота, то ще о време человѣка да озари и въ душата му да повдигне и оплодотвори всички плодови сѣменни истини и добрини.

Стара-Загора
Печатница „Напредъкъ“
1912

Жио-ели-мели-месаилъ

Гласъ Божий

Така се клѣхъ върень ди си.

Съ правда ще се утвърдишъ.

ЕМАНОИЛЪ.

Любовъта е изворъ; тя живота ражда. Нему тя вдъхва свята длъжностъ, напрѣдъ да върви. Нагорѣ къмъ доброто да се стреми. Това тя върши непрестано, като нежна майка въ душата

человѣческа. Тя постоянно посяжда скромни малки сѣмена на благи чувства, съ благи добрини. Тази тайна, който разбира, той ще своята душа да остави вѣчно да се полива отъ небесната

утренна роса. А пъкъ слънцето на живота, то ще о време челоуѣка да озари и въ душата му да повдигне и оплодотвори всички плодови сѣменни истини и добрини.

Стара-Загора
Печатница „Напрѣдъкъ“

1912

Тайнитѣ на духа.

„Да Едохимъ Хахарецъ.“

Онзи който стои ще устои; и твърдия въ истината, ще е твърдъ винаги. Затова братия мои съобразявайте живота си съ закона на благодатъта Господня. Бъдете готови да услужите на всѣко добро и благо дѣло, понеже това е волята на Отца вашего, който е горѣ на небето. Затова прѣпашете чрѣслата си съ правда и пригответе сърцата си въ святосъ, за да сте готови да служитѣ на вѣλικото дѣло на което Богъ на силитѣ скоро ще ви призове. Защото, Богъ който се е открилъ не ще ли да покаже своята сила, своята слава, своето величие? Не ще ли да изяви своята благосклоность, благость, дълготърпение, своята велика и неизмѣрима любовъ? Да, безъ всѣко съмнение. Защото кой е онзи който ще се испречи и ще му забрани да не струва онова що е неговата блага воля? Нима той трѣбва да се съобразява съ чловѣческитѣ постановления и чловѣческитѣ закони? То се разбира че не. То ще бжде богохулно да се стараемъ да ограничимъ неговитѣ възнамѣрения и желанія, понеже онова което той желае да прави колкото и да ни се вижда противно

и разрушително за нашето лично щастие, е най-доброто, е най-благого, което неговата любовъ извършва за вѣчното добро и благодѣйствиe на нашата душа. Защото не е добърт и великъ онзи който самъ мисли, — че е такъвъ, но онзи за когото истината гласи. И тъй нека се въоръжимъ съ величието на истинското търпение да понесемъ всичко за неговата слава. Защото който понася, поношения отъ любовъ за неговото име, прѣбждва въ него самаго. А който прѣбждва въ него, прѣбждва въ неговата слава. А славата на отца е истинската слава на живота. И тъй, онова което любовта върши е винаги славно и вѣлико, защото тя е изпълнението на закона. А царството Господне е вече дошло въ сила и затова всичката земя трѣбва да се изпълни отъ величието на неговото присѣствие. Мъдростта му трѣбва да обърне и завладѣе всѣкой умъ, а любовта му, приготвенитѣ сърдца; тъй щото Господъ да царува винаги съ своя избранъ родъ. Часътъ приближава и не е далечъ отъ вази, когато ще бждитѣ призовани да се обедините съ него въ едно тѣло, единъ духъ, единъ умъ, едно сърдце и душа. Тогава ще се изпълни обѣщанието заедно съ Господа и ведно въ господа. Радвай се земя и вѣсели се небе за твоитѣ избранни.

Затова изпитванието на всѣко добро нѣщо е необходимо за успѣхътъ на духовния животъ, а знанието на съвършеното вѣчно добро е самия пхтъ за

въздигане на душата и нашия умъ, сърдце и духъ къмъ небето. Понеже, знанието за истинитѣ на този вашъ животъ сж свѣтилници, водящи звѣзди за мѣстото на онзи животъ въ когото пълнота царува.

Слѣдователно, всѣкой които се насили, или си даде усилие да придобие необходимитѣ сили за да влезе „грабва го“ или както е казано; „Царството Божие на сила се взема, и които се усилятъ го грабватъ“. Въ тия думи се съдържа велика истина. За да придобиемъ обещанието трѣбва да станемъ мъже. Необходимо е едно корено приготвление; т. е, както израиль който робува въ египетъ и слѣдъ 400 години получи отговоръ на обѣщанията дадени Авраму за Ханаанъ. Той трѣбваше сега да излѣзе отъ земята на Фараоновото робство подъ прѣдводителството на Мойсея, да премине прѣзъ червеното море, една отъ голѣмитѣ спънки за обѣщанието, и не само това, Израиль който не бѣше още доволно силенъ духовно, трѣбваше да чака още четиридесетъ години слѣдъ приминувавето въ пустинята, до като стане силенъ да грабне наслѣдието чрѣзъ сила. Сила бѣше необходима, защото неприятеля се бѣ загнѣздилъ, завладалъ това обѣщание до като Израиль бѣ още младенецъ, но сега въ пълното си възрастие той трѣбваше да придобие обещанието си на отца си Авраама чрѣзъ силата на своята мишца. По сжщий начинъ и ний трѣбва да

завладѣемъ „Царството Божие“ на земята съ сила и духа и да изгонимъ неприятеля вънъ отъ прѣдѣлитѣ на това царство. Врѣме е вече да трѣгнемъ прѣзъ пустинята, да прѣминемъ рѣката Йорданъ и да вземемъ чрѣзъ сила земята и да я направимъ вѣчно наслѣдие на свѣтиитѣ, на Господа, наречени царе и свѣщеници, царе на доброто, а свѣщеници на истината.

Ето той иде да посѣти земята. Денътъ на неговото посѣщение ще бѣде день страшенъ. Всичкитѣ крайща на земята ще бждатъ изпълнени отъ силата и славата на неговото присѣствие и ще сѣдне като който топи и чисти срѣбро; и ще очисти чловѣческитѣ синове, и ще ги притопи както злато и срѣбро, и ще принасятъ Господу приношения съ правда.

О, народъ и народи, вий които спите—събудете се и пригответе се за да посрѣщнитѣ Господа Бога на силитѣ. Защото Богъ нашъ нѣма да пощади нечестивитѣ. Царството му на земята ще бѣде царство на миръ и правда. Синове чловѣчески, синове Божий, пригответе сърдцата си за да го посрѣщнитѣ и приемите въ сила и слава. Колко сж сладки мислитѣ Господни! Колко сж велики неговитѣ възделения и възнамѣрения! Господъ иде да се възцари и да очисти земята отъ неправдата. Защо така говори Господъ; ето посрѣдъ вази стои единъ ко-

гото Богъ помаза за царъ и когато вий още не познавате, понеже е скроменъ и смирънъ по сърдце. Но Богъ ще го възвиши съ своята дѣсница, за да познаете всички, че той е Богъ всемждъръ, Богъ всеблагъ, Богъ великъ и славенъ. Затова пригответе се отъ дълбоченитѣ на душата си. Поклонете му се вий които го любите, благословете го въ духтъ си. Ей Господи ела, ний ето те очакваме, да бжде всичко споредъ желаніята на душата ти, и споредъ благата ти воля. Възвѣсели ся ти който си избранъ отъ Господа и възпѣй на Бога; понеже прослави се Господъ. Враговетѣ му сж паднали вече, веригата за безаконий е готова и бездната чака да го приеме, и да го върже за тисязци години. Ето ще се сжди Господъ съ този родъ при въдворяването на своето царство. Радвай се Сионе денътъ на спасението ти изгрѣ.

Ето това е словото Господне. Не е ли той що е родилъ чрѣзъ духа си своя избранъ родъ,—священици и царе Богу, за да му слугуватъ винаги съ чистота и святость? Господъ зове, имали нѣкой да слуша и внимава въ сърдцето си за думитѣ на устнитѣ му? Чуи и разбери що говори Господъ. Не постави ли завѣта на своето царство за да въдвори миръ и любовь помежду синоветѣ челоуѣчески? Но ето тѣ сж възмнѣли въ сърдцето си, че постановленията и пхтищата Господни сж суетни. Нѣматъ

изгледъ на величественостъ. Родъ блуденъ и глупавъ, кой е силенъ, който дѣйствува въ видъ, или който дѣйствува въ духъ и сила за да произведе редътъ, да въдвори мирътъ, да въведе любовта и да подкрѣпи славата на живота? Вашитѣ размишления сж суета прѣдъ Менѣ и постановленията ви сж безакония противъ благиятъ Ми духъ. Нѣма вече да търпя прищевкитѣ ви да се дигате и охувате свящото ми име чрѣзъ което ви съмъ защищавалъ и крѣпилъ. Дано да се върнѣхте отъ гнуснитѣ си пжтища и да познаете Господа и да го приемѣхте въ сърдцето си; има ли другъ освѣнъ него, който може да благославя и дава животъ? Както е слънцето за земята, не е ли Господъ така за людитѣ си? Ето той е и повече отъ това. Защо търсите Господа тамъ отъ гдѣто нѣма да дойде? Ето той е прѣдъ вази, чака да го познайте, той е като женихъ, койго чака да го познае тази къмъ която е привързана душата му. Но ето сърдцето на невѣстата не познава още образа на своя любезенъ на своя Господъ, царь и свѣщеникъ Бѣгу. Но ето той нѣма да чака да бжде познатъ че тогава да дойде; ето той вече иде въ сила и слава отъ горѣ за да постави вѣчната воля на Бога Отца за вѣченъ законъ, за да покаже чрѣзъ сила, духъ, знамения и знания що е благата воля на Мели Иелохимъ — Иехова. Пригответе се вече за денътъ Господенъ.

Бждете трезвени, покайте се отъ безаконията си, да не би да ви намѣри тоя день и да ви постигне участъта на нечестивитѣ. Работете не за това що погинва, но за това що прѣбждва; говорете, възвисете гласътъ си и възтржете съ силенъ гласъ за да се чуе името ми. Не мълчете, но рбовтете за наслѣдието което Господъ носи отгорѣ за своите люди, за своите сестри и братия. Ето Господъ стои прѣдъ васъ, той е благъ, кроткъ и смиренъ по сърдце, но скоро ще се облече въ одеждата на Бога святаго. Ето Словото Божие, духътъ на завѣта. Радвай се ти който познавашъ Господа и който си познатъ и избранъ отъ вѣки. Благословенъ Господъ Богъ нашъ Отецъ.

Ида, говори Господъ, направете правъ пхтъ за царството на мира, за царството на правдата. Ето завѣтното обѣщание, което е отдавна очаквано; възвѣстяването на синоветѣ Божии—синовете на вѣчната любовъ които зова мои братя. Затова синове чловѣчески внимавайте на дѣлата си. Нѣма вече да приема отъ ржката ви поношенията—денътъ на искуплението за умилоствление и примирение съ Бога Отца на всичкитѣ вѣкове, ида пакъ но не като искупитель, не като жертва за поругание, но като Господъ, като вѣченъ царь на всѣка правда, да посѣтя земята съ жезалъ желѣзенъ, да съкруша всѣкъ горделивъ що се дига, и ще измѣта и пре-

мета всички що господарувать съ неправда. Нѣма вече да тѣрпя този родъ лукавъ и прѣлюбодѣенъ, който осквернява и бѣзчести свято то ми име за суетно щеславие, защото всѣкой гледа да измами и подкопае живота на ближния си, — на своя братъ. Въ кое име се вършатъ днесъ всичкитѣ безакония, ако не въ моето — ? Това ли ще наречете любовь за брата ви, за вашия небесенъ и благъ Отець? Живъ съмъ. Азъ ще поямъ, ще истребя всѣка нечестива душа. Въ деньтъ въ който ви посѣтя ще познаете силата на думитѣ ми, защото празността и голословията на думитѣ ви станаха ми утегчитѣлни.

Богъ нѣма да измѣни своитѣ възнамѣрения, нито ще се повърне отъ пѣтѣтъ на своитѣ мисли. Господъ ще дойде отъ своето свято мѣсто отъ жилището на праведнитѣ си чрѣзъ пѣтѣтъ на истината. Всѣко приготвено сѣрдце, всѣка любяща душа ще стане жилище гдѣто Господъ ще се спре да вечеря и да се развесели съ своя избранъ. Той ще бжде женихъ идящъ да възвѣси, че трапезата за брачния съюзъ е готова и всѣки който люби истината да дойде на вѣλικата вечеря на Бога, нашия Отець, защото така говори Богъ Иехова: гладний ще се насити, и плачуций ще се развѣсели и съкрушений духомъ ще се благослови; защото Азъ Богъ единъ, и нѣма кой да ме възпре, ето ще кажа, и ще бжде; ще рекж и ще стане, ето Азъ се клѣхъ въ свято то

си име и нѣма да се измѣни думата ми; ще изведа своитѣ чада, синове и дѣщери, и ще ги облѣка въ прѣкрасни одежди, които никога нѣма да овехтеятъ, и ще туря вѣнци на главитѣ имъ, и ще дамъ китара въ рѣцѣтѣ имъ, и ще ги развеселя съ пълнотата на вѣселието като Богъ: ще ги науча да пѣятъ и свирятъ всичко що моята вѣчна любовъ ражда за тѣхното добро. А слѣдъ ония дни когато небето и земята прѣиде, и новитѣ небеса, и новата земя се явятъ, ще ги поставя царе и свещеници да ми слугуватъ въ вѣкъ. Сега синове чловѣчески, кое е по-добро? На себе си ли да слугувате или на мене? Ако служите на себе си, и на този разблуденъ свѣтъ, който се е покварилъ до коститѣ въ порокъ и безаконие; истина ви казвамъ въ грѣховеѣ и безаконията си ще умрете, и името ви вѣчно ще се погребее съ васъ наедно. Защото нима има кой да ви помене. Всичката ви суетна мъдростъ и знания ще васъ да пояде. Но истина ви казвамъ, като Богъ, като създателъ, като Отецъ на праведнитѣ духове, че всякой който отпomeжду васъ внимава на мойѣ думи и на менъ слугува, ще има животъ изобилно, защото не съмъ ли Азъ самъ животъ? Не го ли ражда моя духъ свѣтъ? Не съмъ ли единий Богъ който дава истинска мъдростъ, истинско знание, които сж свѣтилници и сжща радость на душата? Но има мнозина изъ помѣжду ви, които се

стараятъ да осуетятъ моитѣ пѣтища, да заблудятъ своитѣ братия; да имъ турятъ иго тѣжко на душата за носяние. Тѣ постоянно се трудятъ, моето име отъ душата която съмъ родилъ, да истласкатъ. Но глушци, какво очаквате да придобиите отъ своя нечестивъ трудъ? Прѣдставете си, ако имахте сила да прѣмахнитѣ слънцето което съмъ поставилъ, на какво би замѣзала земята? И нима мислитѣ, по-добри ли слѣдствия ще послѣдватъ? Кажете ми отъ гдѣ сте продобили тая мъдрость, и кой ви е убѣдилъ на опитъ, че добро ще послѣдва? Кой ще е другъ, ако не баща ви, дявола, който отъ начало е лжеецъ и когато може отъ своето си лжее? Питамъ ви защо се самооблощавате съ думи, които не разбирате и непроумѣвате? Не стои ли достойността на ума въ височината, дълбочината и широчината на мислитѣ и тѣхното истинско разумѣние? Но ако мислитѣ ви нѣматъ никаква височина, дълбочина и ширина, тогава гдѣ стои прѣвѣзходството на вашия умъ? А при това ставаге и учители, за да забуждавате и другитѣ; та какво знайтѣ, и какво ще учитѣ? Нѣма душа, и мене ме нѣма, значи че нѣма умъ, че моя духъ не съществува, че да живѣешъ добръ, да любишъ истината — е суета. Яжъ и пий, това е то цѣльта. Но това мъдрость ли е? Не занаете ли, че отъ създание мира всичкитѣ живи същества ядтъ пиятъ, и то безъ да сж знаели вашата мъдрость,

че това е то цѣльта? Но тогава спорѣдъ мъдростѣта, си, защо не ядете и пиете само, ами и ходитѣ да гъгнитѣ и бращолевитѣ съ думи неизбрани? Незнаете ли, че мислението, говорението и доброто, друга имъ е цѣльта. Ето менъ ми дотегна да ви слушамъ да питате: гдѣ е Богъ, гдѣ съмъ Азъ? Неразбирате ли, че съмъ близо и далечъ? Ето онзи който движи, който върши, който ражда, който ви кара да мислите и правите добро: то съмъ Азъ Богъ вѣликий. Ето всѣки денъ идвамъ рано при вази, и по всѣкой начинъ добъръ и благъ се старая да посѣя по нѣщо добро, да подбудя нѣкоя блага и възвишена мисль за собственото ви добро. Ето желая да ви направя съпричастници на своя животъ, но вий постоянно се противите, постоянно ме огорчавате съ мислитѣ и дѣлата си. Ако дѣйствувамъ съ благость, мислите че е слабостъ въ менъ. Ако дѣйствувамъ съ сила, мислите, че съмъ грубъ, подобенъ на вази. И оправдавате се съ мъдростѣта си. Но знайте, че ще ви сѣдя спорѣдъ дѣлата ви, и ще ви въздамъ споредъ дѣянията ви.

Мой Боже! Това е истинно. Хвалете Господа чудесенъ?—Ето Господъ не ще да се бави отъ сега за дълго, но ще извърши добрата си воля къмъ тогова когото е избралъ, къмъ тогова който познава Господа. Защото Богъ нашъ е неизмѣненъ, любовѣта му преждва въ вѣки. Понеже къмъ когото благоволява,

благоволява по духъ. Ето Богъ те е поставилъ царъ на вѣковѣтъ. Въ рѣцѣтъ ти е прѣдалъ сила и властъ за да сждишъ народитѣ съ правда. Макарь сега и да си скромень и незабѣлѣзанъ по видъ, но духомъ си вѣликъ; и трѣбва да бждешъ скритъ отъ погледитѣ на свѣта до катъ Богъ твой вѣстанови своятъ тронъ надъ народитѣ. Тогава ще царувашъ въ сила и святосъ въ правда и миръ; защото нечестивитѣ ще бждатъ низринати. „Мели лемель саватъ меномъ, Аваримъ гемель бидено итафатъ“ — А —

Пропадна сина на нечестieto, защото Господъ е слѣзълъ да се сжди, — да възвѣсти, че той не е мъртавъ, но живъ! Зашото той отсега нататкъ ще испълни земята съ знание. Ще въздигне и въдвори правдата си, любовта му ще роди истинатъ, Господъ ще се укрѣпи като силенъ за бранъ. Есѣкой угнетень, ще бжде подкрѣпенъ. Огорчений духомъ, ще бжде утѣшенъ. И както майка милва свойтъ си, така и Господъ ще помилва онзѣи които го чакатъ. Отъ сега нататкъ съ думи нѣма да ви забавлявамъ, но съ дѣла благи, съ дѣла вѣлики. Ще ви нахраня и нѣма да огладнѣете, и ще ви напоя, и нѣма да ожеднѣетѣ, защото хлѣбътъ и водата съ които ще ви нахраня и напоя, ще бждатъ присжщенъ животъ — Мизраимъ, Мизраимъ. Халелъ ве бихаръ хошамаимъ, хенени, хени, фенахъ фенимъ, хаберимъ кошеть ви хадони — В: — М: —

Защото самъ Богъ на силитѣ е вече който изпълнява своята ветозавѣтна воля. Той е крѣпкиятъ Господень, синътъ Давидовъ, който иде да вземе своето царство съ сила. И ето той отъ дълго врѣме е тукъ, новороденъ въ сила и слава да поеме юздитѣ на царството Божие и да управлява съ правда, святосъ и истина. Богъ е който го въздига и не ще да закъснее да се яви о врѣме. Но пази се, бжди скроменъ, смиренъ и чистосърдечонъ, понеже Богъ е който върши, а ти си който изпълнявашъ. Святъ си ти Боже мой, Отче праведний, който си и който ще бждешъ единъ въ вѣкъ, вѣчний, всѣсилний и всѣмждрий. Благословено да бжде твоето име отъ мене. Ей Господи, защото тя познавамъ, че си истиненъ и неизмѣняемъ винаги. Слава, честь, хваление и поклонение тебъ подобава всѣкога.

Богъ който говори въ тайно е вече помѣжду вази той е войнъ силенъ който се подвизава за правдата. Той е Отецъ нашъ Богъ крѣпкий, който ни води. Радвай се царъ сионовъ, защото Богъ твой тя помаза за да сждишъ народитѣ. Духътъ на Господа Иехова е връхъ тебе, защото Богъ е царъ все силенъ и крѣпкъ. И силата на ели — мели е съ онзи, който е избранъ отъ Господа на силитѣ. Веселете ся вий които го любитѣ и радвайте се въ неговата слава, понеже той е крѣпкъ, кроткъ и смиренъ на сърдце. Възвеселися небе, и възпѣй

земя на Господа твоего, твоя спасъ. Той е Богъ благий, Богъ праведний и святий. Единъ въ вѣкъ, изпълняющъ все и въ все. Благословено да бжде неговото име.

И рече Господъ, стани и възвиси родътъ си, защото ида като войнъ избранъ, отъ четеритѣ краища на земята за да поразя всѣка тваръ съ мечтъ на духа си, понеже съмъ угорченъ въ душата си за неправдата и нечестieto което сториха прѣдъ лицето ми. Този родъ не разумява да прави сждъ и правда. Тѣ сж синове на заблужденията и чада на беззакония. Въ мислитѣ си станаха суетни и въ размишленията си нечестиви, станаха причина да се охули името ми, и развратиха съвѣтитѣ ми. Ето ще ги посѣтя на врѣме и ще възвърна прѣстжпленията имъ връхъ самитѣ имъ мисли. Съмъ ли азъ единъ който трѣбва да се прѣзира? И ако се сждитѣ ще се оправдаете ли? Ако ме прѣслѣдвате ще постигнитѣ ли цѣльта си? И ако ме хулитѣ, ще се възвиситѣ ли? Ще приемете ли блага отъ езика си и благодать отъ сърдцето си? и ще ли се утѣшите слѣдъ подвига, и намѣрите миръ слѣдъ побѣдата си? Роде лукавийи и ечестивий, противъ кого възставате, противъ мене ли, противъ кого се борите и кого защищавате? Какво гоните и какво ще намѣритѣ? Синове лукави погледнете на дѣлата си, що вършитѣ, сте ли изгубили поне всѣка искра на чест-

ность и справедливостъ? Що е този вопълъ, който се донася отъ лицето на земята до мене, жилище ли става тя на нечестие и вертепъ на разбойници? Противъ кого дигате бранъ съ измишленията на сърдцата си? Ще постигнете ли желанията на душата си? Ето живъ съмъ азъ, и както се клѣхъ въ старо врѣме, ще събера земнитѣ царства, и ще ги измѣта отъ лицето на земята, и името имъ не ще се чуе никога. Защото камъкътъ когото отсѣкахъ отъ върха на скалата ще ги съкруши и духътъ ми ще ги пояде. Ето подигамъ се въ бранъ противъ земнитѣ царе и противъ войскитѣ имъ. Ще имъ се насмѣя и поругая, и ще ги направя плешиво, и свѣтницитеѣ имъ ще посѣтя и ударя съ жезълъ желѣзенъ, и ще ги хвана съ примкитѣ на свойственната имъ мъдростъ, и ще ги направя прицѣлъ на поругание; Защото въ размишленията си и пѣтищата си не ме поменаха, но приложиха безаконие върхъ безаконие, и прѣстѣпление вързъ прѣстѣпление. И туриха яремъ тежкъ и не сносенъ върху чадата и синовеѣ на отробата ми. Ей тѣ не показаха милостъ къмъ тѣхнитѣ страдания, не подадоха ржка за помощъ, ето, тѣхната кръвъ вече вика къмъ мене за отмъщение. Ето уморихъ се да търпя и дотегна ми да чакамъ за ващо покаяние. Утекихте ме до край съ прѣстѣпленията си; и съ развратнитѣ си сърдца огорчихте духътъ ми. Ще забравя ли пѣтищата ви?

Ей, ще познаете че думата ми е неизменна, и помишлението на сърдцето ми неотменно. Въ единъ денъ ще ви посѣтя съ гласъ когото никога нѣма да забравитѣ и никога втори пхтъ не ще се яви въ сърдцето ви желание за да струвате това което днесъ вършите. Месаилъ съмъ, и ще бждж: Метаксосъ мета калеосъ; Мезонто Иполитосъ, препонето Хели елеосъ. — Месаилъ месаили, мели, Мелекъ бѣхаръ бѣхари, Селили Семоилъ, Вари Варисимъ.

Стани и възпѣй на Господа; Защото извърши своята правда. Възвиши гласътъ си за „Сионъ“ и възпѣй му, че Господъ иде да се възцари въ него. Възвѣсти на Израилъ, че оногова когото очаква иде. И нека рече сега Израилъ: „благословенъ онзи който иде въ името на Бога Ихова.“ Ида казва Господъ, както помазаникъ комуто е дадена сила и власть да възстанови Миръ и Правда. Да принуди народитѣ да исковатъ оржжията си за сѣчива, да обработватъ земята. Ида казва Господъ за да се открия въ чистота и святость за да поставя мѣрило за чловѣческия умъ, да му дамъ крилата на зората, лѣтящи къмъ вѣчния прѣстолъ. Ида казва Господъ, да дамъ наследие на душата моята вѣчна и неизчерпаема любовь. Ида казва Господъ, да дамъ благодатъ и красота на чловѣческия духъ. Ида казва Господъ, да облѣка, нахраня, напоя и да утѣша и помилвамъ всички които ме чакатъ; всички които вършатъ прав-

да, всички които освѣщаватъ Името ми и закона ми по лицето на земята. Ида, будни бждѣте, готови за брань, препасани съ правда и святость прѣзъ чрѣслата. Събуди се „Сионе“ защото днитѣ на сетовението ти се свършиха. Бжди готовъ да ме приемешъ не както по преди. Знай че въ мене ще се нарѣче твоео наследие, защото ще се наречешъ: избранъ и помазаникъ Божий. Ето както говорихъ и извършихъ. Синоветѣ ти и дщери-ритѣ ти отдалечъ ще ги донесхъ на камили и и мжски, и даже по славно отъ това. Ето подигни очитѣ си, и вижъ Господа който стои посреде тебе, катъ женихъ готовъ за невѣстата. Вижъ колко сж славни неговитѣ възделения отъ небето. Подигни очитѣ си и вижъ какъ той стои почтено помежду ви. Погледни и вижъ какъ той е кроткъ и смиренъ по духъ и сърдце. Ето Сионе твоятъ избранъ Царь и владика на все, въ тебе не се е подигалъ подобенъ нему. Възвѣсти се сега за Помазаника Господень. Възтржи и възвѣсти на народитѣ славата му, защото той е Господь крѣпкий, Господь силний, Господь славний, идящъ облеченъ въ дрѣхитѣ на правда и миръ на святосъ и любовь, отсега вече нѣма да се чуе въ тебе плачь и ридание, но радость и веселие Господне. Защото Господь Богъ твой ще изпълни земята съ знание и благодать, и всички ще бждатъ научени отъ него и ще се нарекутъ родъ избранъ, сѣме Царско, свѣщеници

Божии. Пѣйте на Господа пѣсенъ нова. Осана, осана, Месаилъ, Халилуя Халилуя Ели.

Азъ съмъ Богъ, и нѣма да се повърна отъ благитѣ си намѣрения. Душата ми се привърза за Сионъ затова го и възлюбихъ, защото познахъ, че той ще ме познае и ще възложи своята надежда и спасение въ менъ. И дѣйствително той ме позна и възвиси гласътъ си за помощъ. Той се оподоби като жена раждающа о врѣме и труди се и роди синъ, когото Богъ прие за наслѣдникъ, понеже той е синъ, синъ неговъ, когото направи царъ на народитѣ. Ето ще съкруши оржията на народитѣ и оржията на воющитѣ, защото избраний ми иде да приеме своето наслѣдие. Ще го облѣка въ сила и мощъ, и ще стѣпче и сжкруши съ силата на духътъ си всици които се противять. Защото истина ви казвамъ, че войнството небесно ще прѣдхожда прѣдъ него и той ще прѣходи прѣдъ тѣхъ. Той ще бжде непобѣдимъ. Ето ще заповѣда и ще стане споредъ желанието на сърдцето му, защото правдата Господня обитава въ него. Той е скромень и смиренъ по сърдце, но строгъ въ сждъ и правда. Когото благослови ще бжде благословень, и къмъ когото се подигне неговото негодувание за безаконие, ще бжде поядень: Защото истина ви казвамъ, че земята нѣма вѣчно да се облива съ чловѣшка кръвъ, защото самъ Богъ не благоволява въ погинванието на грѣш-

ника. Ето скоро ще чуете гласъ отъ небето, Гласъ на приходящия и исходящия отъ Господа Ангелъ на силитѣ.

Така говори онзи който ни е изкупилъ съ своята кръвъ, който е нашъ Братъ; плътъ отъ плътъта ни, и костъ отъ костъта ни и духъ отъ духътъ ни, на когото душата е обединена съ нашата душа, и сърдцето му жали и тъжи за своитѣ си. Той е единъ който ни обеднява съ Бога на силитѣ и Отца на духоветѣ и любовта. Той е нашето щастие, нашата радостъ, нашето блаженство. Защото кого бѣхме любили другиго въ челоувѣческата душа, ако не него? Защото той е по-красивъ и благъ по духъ, единъ който винаги люби и никога не прѣдстава, единъ неизменяемъ въ своята душа, единъ готовъ всѣкога да отдаде всѣкому длъжното и подходящето. Отче мой твоитѣ пѣтища сж вѣчни и неизмѣняеми. Ти си единъ въ когото всичко сжществува и се обединява. Отъ твоятъ Животъ всички ни приехме благодатъ за благодатъ, сила за сили, любовъ за любовъ. Защото твое е Царството, Силата и Славата въ вѣки Аминъ. Ето казахъ цѣлата истина, говори Богъ Иехова. Не отлагайте денътъ на спасението си, нито се оболщавайте въ помислитѣ на сърдцето си, да мните, че нѣма да посѣтя земята която създадохъ и приготвихъ вамъ за живѣние; Не ще ли потърся смѣтка отъ ржката ви за дѣянията ви? Ей обърнете се вийкъмъ мене които любитѣ душитѣ си и цѣните Живота си. Не отлагайтѣ своето приготовление, защото

ще дойда като нощенъ крадецъ. Слушайтѣ гласътъ ми докътъ ви подканвамъ въ пѣтя на Живота. Защото ето малко и ще пристана да викамъ да се обърните къмъ мене, Защото денътъ на моята благодатъ има опрѣделени граници, задъ които денътъ на правдата на истиний сждъ, ще настане. Прѣдстанете да мамитѣ себе си. Азъ съмъ пѣтя и Живота. Ако нѣкой яде отъ този хлѣбъ и пие отъ тази вода, той ще бжде живъ винаги, както и Азъ съмъ Живъ, спри се сега и помисли малко върху своето бждаще. Ето колко пѣтя стана идвамъ при тебе и още не си ме позналъ.

Ще призирашъ ли още моето Слово? Ще постоянствувашъ ли да пристживашъ моятъ законъ? Ето скоро ще чуешъ моятъ гласъ и ще познаешъ че Азъ говоря, Богъ вѣликъ и страшенъ въ сила и мощь. Внимавай сега въ думитѣ ми и бѣгай отъ пѣтѣтъ на нечистивитѣ. Докътъ е още день, обърни сърдцето си къмъ Моя Духъ, за да намѣришъ миръ и спасение на душата си. Азъ съмъ и ще бждж веренъ къмъ тебе и нѣма да те оставя, но ще те въздигна съ крѣпката си дѣсница, и ще положи враговѣ ти подъ поднажението ти, и ще те направя царъ и свѣщеникъ и ще бждишъ въ домътъ ми свѣтилникъ който никога нѣма да огасне; и въ тебе ще се възцари Господъ и нему ще бжде царството и силата и славата въ вѣкъ. Азъ съмъ Исусъ царътъ сио-

новъ пострадавший за грѣховетѣ на свѣта, спаситѣль на мира, Богъ крѣпкий, който говорихъ чрѣвъ Рабитѣ си и дадохъ словото си вамъ за свидѣтельство. Словото ми е духъ и истината. Ето азъ те познавамъ кой си, но пхтищата Божий сж неислѣдими. Богъ е Богъ Тайна вѣлика. Приеми сега моя духъ и благословенъ бжди, понеже трѣбва да те благословя. Свѣтия ми Духъ въ тебъ съизволява. Той тѣ пази и крѣпи винаги. Той тѣ люби и въ тебъ се весели — колко сж благи неговитѣ мисли за тебъ! Той бди надъ тебъ день и нощъ. Какъ полива душата ти съ небесна роса, какъ той тѣ озарява, просвѣщава и ржководи всѣки день! Ако и ржка за ржка да се хванятъ всички които ненавиждатъ живота ти пакъ нѣма да успѣятъ въ замислитѣ си. Онзи който се бори противъ Тебе, нека знай, че се бори противъ Святия Духъ.

Ти си Богъ Мой помазанъ отъ вѣки, да бжде воляга Твоя. Ти си Богъ мой който знае всичко, ето нѣма скришно прѣдъ твоитѣ очи, въ ржцѣтѣ ти е далъ сила и власть и всичко ти е възможно. Прѣдъ тѣбе ще се поклони всѣко колѣно. Тронъ ти ще е Тронъ вѣченъ и домътъ ти ще се нарече домъ за молитва. Поклонете се Господу въ духъ и истина. Пѣйте и възпѣвайте въ душата си всички, които го любите. Благословонъ Господъ нашъ Отецъ на Праведнитѣ; Слава и честь да бжде Нему, сега и въ вѣки Аминъ.

Това говори Господъ самъ и трѣбва да е истина непоколибима, кой може да ислѣдва неговитѣ пжтеки? Ето душата ми е въ смущение; Нѣма правда и необитава святость безъ Негова духъ. Желает душата ми мирътъ Господенъ, но той не е дошелъ въ пълнотата си. Боже мой, дано твоитѣ мисли прѣввзможнатъ и дано твоята благодать преодолѣе въ сърдцето на тия мои братя. Ето говорилъ си и повѣрвахъ. Твоитѣ думи сж животъ вѣченъ. Ще тѣ чакамъ до кѣтъ прѣввзможнешъ надъ враговетѣ си, и докѣтъ силитѣ Адови се поколебаятъ отъ своята основа и ти се прѣввзнесешъ и вѣцаришъ въ вѣкъ. Когато всѣка тваръ горѣ въ небето, или долу въ ада преклони колѣно прѣдъ твоя прѣстолъ; защото си святъ и праведенъ. Боже да дойде твоео царство, Отче да бжде твоята воля, както горѣ въ небето така и на земята.

И Рече Господъ, Господу моему: Азъ съмъ свѣтилникъ който освѣщава душата ти, защото съмъ истиненъ сияющъ въ тъмнината. Отъ прѣзобилието на живота си тѣ родихъ, за слава моя, и отъ пълнотата на любовта си тѣ въздигнахъ, обединихъ въ сила и мощъ и мждрость, като тѣ освѣтихъ, за да испълнявашъ волята, ми а понеже благоволявамъ въ тебъ по причина че съмъ. Богъ вѣченъ, който тѣ призовахъ спорѣдъ съизволенieto на святия си Духъ, отъ дълбочинитѣ на своята душа и ти дадохъ видъ

и рекохъ: ти си синъ мой, Азъ днесъ тя родихъ.

Родихъ тѣ въ свѣта за да се умножишъ и станешъ вѣликъ, да бждешъ подобенъ мене. А понеже ты родихъ въ свѣта, то и затова ты и призвахъ чрѣзъ Духътъ си, за да ме познаешъ, че Азъ съмъ Богъ вѣчный. Единъ все обемящъ, който съмъ и който създавамъ и движа, отъ когото всичко по начало излиза и по начало се връща. Този истиний съмъ Азъ единъ твой Отецъ — отъ вѣкъ и до вѣка. Всичко що създавамъ е за тебе и ти за всичко и ще ты посрѣщнатъ всички като Господъ, царъ и тѣхенъ братъ, когато Азъ Богъ вѣчный Елихи Ихова пращамъ, за да откриешъ себе си на всички, че въ моята вѣчна любовъ всичко живѣе, всичко расте, всичко се плоди и вѣчно весели. Защото съ крѣпка дѣсеница крѣпя и съ мждростъ и знание обръщамъ все, затова къмъ мене се обръща всѣка тваръ, за да приеме сила да се крѣпи — ето Азъ ги викамъ по име, и тѣ ще чуютъ гласътъ ми и ще се развеселятъ. Защото Азъ съмъ Богъ вѣчно тѣхенъ който присѣтствува чрѣзъ силата си всѣде. Затова да се не колебай сърдцето ти, думитѣ ми сж вѣрни; ето Азъ съмъ този който говоря съ тебе: много пжти съмъ ти говорилъ съ благодать и съ любовъ. Затова прославиме и ще ты прослава. Благословиме и ще се благословишъ. Освяти името ми въ душата си. възвиси правдата ми за сждъ, и Любовъта ми за

спасение. А Азъ съмъ Богъ твоятъ святъ духъ, който ще свидѣтельствувамъ. Ето познавамъ тя, зная теготитѣ на душата ти и скръбъта ти е извѣстна менъ. Желанията на духъ ти сж благопристойни, и мислитѣ на сърдцето пълни съ благость изходящи отъ Бога.

Затова сега укрѣпи сърдцето си и усвати умътъ си и приготи душата си за Бога — погледни на свѣтъ и знай чрѣзъ вѣра, че всичко това Богъ за тебе извършва. Погледни на неговитѣ работници, които съ него заедно работятъ всѣкой единъ отъ тѣхъ отъ своята нива добритѣ плодове, принасякатъ благъ даръ на общия юлтаръ на любовъта. Ето на тѣзи труженнитѣ на истината, благослови ги, за да приематъ своята плата за честния трудъ.

И тѣй братя мои, честни и добри работници по всичкитѣ клонове на общото дѣло въ царството на Истината, които се трудите за просвѣщението на свѣта, и подобрението участвата на всѣкъ страждующъ; приемоте благословението Божие. Неговия Миръ и веселие, които прѣвъзхождатъ всѣкой умъ, да изпълни сърдцето ви — и Богъ на Истината да благослови дѣлото си въ вѣкъ. Елате сега всички които любите Господа, да му се поклонимъ въ Духъ и Истина. Защото Той е Богъ нашъ, и Отецъ нашъ отъ вѣка.

Онзи къмъ когото е словото Господне трѣбва

да внимава, съ всичкото си сърдце и умъ да проумѣва пжтищата му. Но моя духъ е въ смущение, нѣма другъ изходъ освѣнъ да приема пжтътъ на Нювия животъ. Защото Богъ ме направи поругание и звиздание на всички. Съ поношенията ѝ прѣстжпленията имъ ме натовари. Нарани и смаза душата ми за тѣхний миръ. Скри лицето си отъ мене, като, че се е утекчилъ отъ моя викъ. Станахъ присмѣхъ на своитѣ си, чакамъ за видѣлина, но ятъ нѣма. Кой може да умилостиви Господа? -- Ако той е рѣшилъ, кой ще го въспрѣ? Моятъ миръ и моята радостъ сж се помрачили вътре въ менъ. И причината за това зная; но може ли да се повърне и направеното да се отстрани? Отъ дѣтинството си търся моятъ Богъ, Господъ, Царь и Отецъ, но като, че надеждата ми постоянно се осуепява. Може ли праведний да върши волятата му кога е натоваренъ и съвпрегнатъ съ нечестие? колко е нещастна душата ми! Знанието ми е изчезнало, достоинството се е изгубило. правдата ми се е помрачила, и волята ми свързана и азъ съмъ като единъ който е станалъ подигравка на сждбата. Но всичко това е праведно върху ми; защото спорѣдъ заслугата и заплатата; спорѣдъ послушанието и благословието и споредъ любовта, отговора. Има ли себелюбива любовъ нѣщо общо съ Бога? Не! Богъ прѣзира всичко що е отъ свѣтътъ. Дълго ли ще се бавишъ Госпо-

ди? Не! Ето наврѣме ще тя посѣтя за да тя благославя. Азъ ще бжда вѣренъ както се клѣхъ, въ святоото си име, че ако и всички да се опълчатъ противъ тебе, пакъ нѣма да успѣятъ, защото азъ съмъ Богъ който тя крѣпя и ржководя. Ако се бавя още то е съ цѣль, да дамъ врѣме. Азъ съмъ истий, днесъ и утрѣ. Защото ще излѣя духътъ си скоро и изобилно. Врѣмето е близо за „Царството Божие“ пази завета ми, защото само ти си едно свѣтило което нѣма да изгасне. Заради тебе ще благословя, заради тебе ще помилвамъ всички. Моли се за другитѣ, не прѣдставяй въ моление, духътъ ми е съ тебе винаги. Нечистъ духъ нѣма да се докостни до душата ти. Онова което Азъ освѣщавамъ, може ли да бжде нечисто? Зощото не съмъ ли Азъ който изпълня закона? И ако азъ дѣйствувамъ, кой ще ме избличи че върша грѣхъ? Не съмъ ли азъ Мѣрило, Святъ Пхтъ, правда, истина, милость, любовь, вѣра, надѣжда и благость? Защото истината ми е сжщинска добродѣтель, любовьта ми е непоколебима и благостьта ми прѣбждва въ вѣкъ—мойтъ миръ да прѣбждва сега съ тебе, и присхтствието на духа ми да те осени. Приѣми моето благословение. Азъ съмъ Богъ! Господъ, Сава Огъ Богъ неизмѣнимъ вѣченъ, който съмъ отъ вѣка и до вѣка, единъ който съмъ и който творя спорѣдъ благоразположението на духътъ си. Азъ съмъ твоя духъ който ти просвѣщавамъ

и умодрявамъ, който тя уча въ знание и мъдростъ, който съзиждамъ своето царство, който тя утѣшава и подкрѣпя, който говори всекога съ тѣбѣ. Окото ми е будно. Ржката ми е готова да помага. Благослови сега Господа въ сърдцето си, и го освѣти. Въ това Богъ се весели да го любимъ, да му служимъ отъ душа и сърдце.

Ей Господи да бждешъ благословенъ отъ сега и до века да се възвѣличи името ти.

Ето слушай, Господъ къмъ тебѣ говори. Неочаквашъ ли добрини и благословения въ пжтя на живота си? Не ли за това се трудишъ постоянно да добиешъ сила и духъ, за да можешъ да живѣешъ както подобава? Не ли за храна и облѣкло се луташъ постоянно? И отъ що произлизатъ всичкитѣ ти страдания, ако не отъ извънредното ти желание? Понеже не си благодаренъ на онова което можешъ постепенно да добиешъ съ трудъ. Ти желаешъ щастче, но трѣбва нѣщо да заплатимъ за него. Не си ли готовъ да послужишъ на другитѣ въ тѣхнитѣ нужди? Научи се тогава, че Господъ изисква да правишъ добро, но не слѣпо, — не съ пълнота на сърдцето си, съ знанието на умътъ си, съ любовта на душата си. Не се стреми просто като волъ за плѣвата, или като тигъръ за своята жертва, или като лисица подла къмъ курникътъ на своя съсѣдъ — не жили като скорпия съ своята опашка, нито

хаши като змия. Понеже ако отровишъ своя ближень, що ще се ползувашъ отъ дѣлото си? Или ако погълнешъ брата си що ще добиешъ? Живота на брата ти нѣма да стане стежание твое никога, и по никоѣ начинъ. Добрѣ да живѣешъ, добрѣ да работишъ, добрѣ да се отнасяшъ, това изисква живота. Трѣбва да давашъ отъ онова което си приелъ отъ него. Който оре ще приготви почва за сѣидба, и който сѣе, ще и да събира. Законътъ е: каквото посѣе чловѣкъ, това и ще и да пожене. И тъй да се не устрашава духътъ ти отъ никого. Надѣй се на Господа, защото той е вече много близо. Ще чуешъ гласътъ му и ще се възрадвашъ. Той ще ти направи знамѣние голѣмо, ще ти засвидѣтелсува, че е вѣренъ. Ето той ще ти открие тайната. Тази тежестъ която е въ душата ти ще се прѣмахне, Божия духъ ще те осени, Богъ ще тя въздигне като единъ отъ мъртвитѣ. Ето ще трѣбва да почнешъ и по скоро вѣликото дѣло за което съмъ ти говорилъ прѣзъ всичкитѣ врѣмена. Азъ съмъ този Богъ вътрѣ въ тебъ. Богъ тайний, неислѣдимий, вѣчный който обитава въ правда и истина. Азъ съмъ истий онзи който говоря всѣкога, който учи мъдростъ.

Азъ съмъ онзи който съмъ билъ съ тебе винаги. Азъ съмъ онзи на когото си чулъ гласътъ, азъ съмъ онзи Богъ Любовь. Пятищата Господни сж неизмѣнѣми, за то Богъ ще благоволи и ще

покаже милость. Богъ ще дойде и ще тя избави и ще тя укрепи като стълпъ непоколебимъ. Той ще извърши все що е говорилъ и все що е обѣщаль. Идаты дни въ които праведнитѣ ще се радватъ че Господъ е тѣхенъ пастиръ. Стой твърдъ както и до сега. Бжди вѣренъ при всичкитѣ испити да не могатъ враговетѣ Божий да тѣ охулятъ. Освяти името Господне. Благослови Господа въ душата си. Въ това се Той весели когато въздигаме хвала и молитва прѣдъ прѣстола му. Чудни сж Божитѣ милости и щедрости. Благоотребенъ милостивъ и жалостивъ е Господъ. Радвай се въ Господа. Извършвай всичко спорѣдъ съвѣтитѣ на Свѣтия Духъ.

Защото така говорѣ Духътъ Господенъ: на третий станъ възвание, а на четвъртий освящение; а а въ цѣлостта на три и четири, седемъ служения. Всѣкога кога ме призовавашъ ще тя слушамъ, понеже съмъ Богъ Святый, Духъ близо, силенъ да помагамъ.

Правота, чистота, вѣра, надѣжда, любовь, не търпи никое двоеумие, нито двоеличие, вѣнъ всѣка гнѣвливостъ. Богъ не е Богъ на гнѣвъ, но на благость той е които спазва милости до тысящи родове. Той не приема одумванието и неблагодарността. Имай пълно упование въ Него, като неизмѣняемъ и постояненъ на своитѣ обѣщания: а слѣдъ всичко това Богъ ще ти прати благословение; защото той

знае защо те е прагилъ; и неговитѣ планове и възнамѣрения никой не може да възпрѣ или да усуети. Господъ е крѣпкъ въ всичко. Избраниятъ Божий Царъ и святиникъ Христосъ, Господъ на господаритѣ. Азъ ида днесъ ида да тя благословя. Азъ съмъ този който съмъ отъ начало. Богъ святии. Царството на *Отца* моего приближава. Ида да сторя волята на вѣчний Богъ Ихова. Отецъ на бждащитѣ вѣкове Господъ на любовта все и въ все.

Блажени които го Любятъ, и сж Любяни, защото е тѣхно царството, мирѣтъ, радостта и живота.

Събуди ся ти който спишъ. „Врѣме е:“ възкресни отъ страститѣ на, „ниский“, ти който си умрѣлъ. И размисли за живота си: отъ гдѣ идѣ? — Защо е? Гдѣ си го отправилъ? Лѣптата която ти е дадена да принесешъ за благо на ближний си, гдѣ си я оставилъ? Ето чакамъ на тайнитѣ врата на сърдцето ти за отговоръ.

За Никола Петкович
Ленинградска област
С. Димитровград
С. Димитровград

ЦѢНА 20 СТ.

0,20